

Írta:

2011. október 16. vasárnap, 16:17

Európa válságban van, hangzott el a legtöbb EKP-képviselő szájából a pécsi ülés alatt.

**Voltak
azonban
olyanok**

**,
akik
szerint
a
jelenlegi
helyzet
nem
válság**

**,
Európa
most
ébred
egy
hosszú**

**,
hamis
álomból
. Alexis
Kouros-szal**

**,
az
iráni
származású
finn
orvossal**

**,
íróval**

**,
újságíróval**

**,
filmrendezővel
beszélgettem**

.

Írta:

2011. október 16. vasárnap, 16:17

- Mi a véleménye az ülésen elhangzottakkal kapcsolatban, miszerint Európa válságban van?

Megkérdőjelezem, hogy mi most épp egy válságot élnénk meg. Úgy gondolom, ha kicsit máshonnan nézzük

a dolgot

, kiderül

, hogy teljesen hamis felfogás szerint gondolkodtunk

. Olyan pénzeket költöttünk el, amivel nem is rendelkezünk

. Maga a növekedés szintén hamis

EKP különvélemény: „Európa nem válságban van, hanem ébredőben”

Írta:

2011. október 16. vasárnap, 16:17

,
mondvacsínált

volt.

Fejünk

felett

egy

pénzügyi

lufi

lebegett

,
kölcsonpénzekből

gazdálkodtunk

. Most,

hogy

már

ez

a

folyamat

nem

tartható

, a

nem

létező

források

elapadtak

,
hirtelen

felébredünk

és

visszatérünk

a valóságba. Természetesen

nem

kedvünkre való

ez

a valóság, hiszen távolról sem kellemes, megnyugtató. Nem erre számítottunk, nagyon durva volt

az

ébredés a

hamis

álmokból.

Úgy

védekezünk,

hogy

kijelentjük: eddig minden rendben volt, csak most beköszöntött a

válság

korszaka, amit majd kiheverünk

Írta:

2011. október 16. vasárnap, 16:17

és
minden újra szép lesz.

Többen felvetették azt is, hogy Európa egyre intoleránsabb. Úgy gondolom, az intolerancia a felszín alatt mindig is jelen volt a kontinensen. Próbáltuk visszaszorítani, elfedni politikailag korrekt kifejezésekkel, most azonban feltört, a mindennapi életben érezzük a változó attitűdöket. Véleményem szerint, ha ezeket és a többi jelenséget jobban megvizsgáljuk, rájövünk, hogy Európa most van ébredőben, most tér vissza a valóságba. Ez Európa. Jobb lenne ha elfogadnánk ezt az igazságot és eszerint cselekednénk, minthogy azt mondjuk ez egy kivételesen nehéz időszak, és nem a normál élet. Pedig nagyon is az.

**- A művészetre szintén úgy tekintenek sokan, mint ami krízisben van. Gondolom, Ön
ek
zzel
kapcsolatban
is
más
az
álláspontja.**

A művészettel kapcsolatos felfogás túldramatizált és szükségtelenül sötét. Európa soha nem produkált annyi művészeti alkotást, mint napjainkban. Soha nem adtak ki több könyvet, mint manapság. A digitális forradalom egyik vívmánya, hogy az emberek saját maguk tudnak művészetet létrehozni és azt azonnal meg tudják osztani azt az interneten, a youtube-on, mások pedig közvetlenül kommentálni tudják a felrakott műveket. Véleményem szerint a kulturális prosperitás és sokféleség korában élünk. A kultúra állami, céges támogatása is megoldott (nem Magyarországról van szó – szerk.).

Teljesen normális, ha az ember a saját kora történéseit, folyamatait kritikusan szemléli. A jövő ugyanis majd megmondja, vajon igaza volt-e a vészmaradaknak. Szabó István az első napon tartott előadásában elmesélte, csak addig tartotta igaznak a válságról kialakult nézőpontot, amíg el nem látogatott Indiába. Amennyiben egy tényleg szegény vidékről szemléljük a válságot, Európára mindent rá lehet fogni, csak azt nem, hogy válságban lenne. Jelenleg még mindenkinek van mit ennie.

Amin viszont változtatnunk kéne, az a kultúrához való hozzáállás. El kellene felejtenuk, hogy

Írta:

2011. október 16. vasárnap, 16:17

---

csak a klasszikus felfogás létezik. A művészet már nem csak komolyzene, festészet, színház, film. Az egész változik, bővül. Meg kell értenünk az új rendszer lényegét, fel kell fognunk a dinamikáját. A művészet ma már individuális szinten működik, mindenkié. Ezt fel kell ismernünk és el kell fogadnunk. Ha erre képesek vagyunk, máris láthatjuk, hogy a művészet virágzik.

- A kultúra és a művészet iránti fogékonyság Öntől nem áll távol. Iránban született, Pécsen élt, jelenleg Finnországban alkot.

Ha az ember több országot is megismer, és nem csak turistaként, sokkal nyitottabb lesz a világra. Pécsen éltem hat évig, és amikor eljöttem onnét húsz évvel ezelőtt, folyékonyan beszéltem a magyart. Még mindig megértem a nyelvet, de ha akarok valamit magyarul mondani, keresnem kell a szavakat. Pécsen nagyon jól éreztem magam, az orvosi egyetemre jártam. Rengeteg magyar és külföldi barátom volt. A város és az emberek rendkívüli módon befolyásolták a világról vallott felfogásomat, Pécsen nagyon toleráns és barátságos helyként ismertem meg, tele kultúrával. Szüntelenül filmklubokba, színházba jártam...

- Manapság azonban finn íróként beszélnek Önről...

Az egyetem után Finnországba költöztem, kórházban, epidemiológiai osztályokon dolgoztam. Közben könyveket kezdtem el írni, valamint készítettem hozzávetőleg húsz filmet, főként dokumentumfilmeket, de volt közte néhány televíziós sorozat is. Aztán jött a nagy projekt: megalapítottam a saját cégemet és Finnországban kiadtam egy angol nyelvű újságot, a Helsinki Times-t, amelyet most is főszerkesztőként jegyzek. Nem unatkozom.